

RAAD VOOR DE VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

N°61 726

18 MAI 2011

X c. État belge

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift da die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel 1 bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 16 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor

de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 juni 2010 dient verzoeker een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 4 februari 2011 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet),

Op 4 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard. aan verzoeker ter kennis gebracht op 9 maart 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 04.02.2010 bij onze diensten werd Ingediend door:

*X. geboren te (..)
Eveneens gekend als: (...)(R.R.: 000) geboren te(...)
nationaliteit Pakistan
adres: (..)*

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de va - zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel Ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Artikel 9ter - § 3 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag één medisch getuigschrift voor.

Er werd geen gebruik gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door Artikel 9ter § 1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011, dat op 29 januari 2011 in voege trad. Dienvolgens Is de aanvraag onontvankelijk."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht. Ten slotte verwijt verzoeker verweerder van machtsmisbruik.

Verzoeker betoogt dat het Ingediende medisch attest en het standaard medisch attest, dat sinds eind januari 2011 dient aangewend te worden, volledig gelijk zijn. Enkel de hoofding van het attest verschilt. De gevraagde gegevens betreffende het ziektebeeld van de aanvrager is in beide attesten geheel gelijk. Verweerder heeft aldus nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren. Hij heeft slechts een héél oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest.

2.2 In de nota met opmerkingen zet verweerder het volgende uiteen:

"In een eerste en enig middel stelt verzoeker een schending voor van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en machtsmisbruik.

Verzoeker meent dat het attest dat hij heeft bijgevoegd volledig gelijk is met het getuigschrift dat voorgelegd dient te worden zoals bepaald in het KB van 24 januari 2011. Hij stelt dat er een te korte overgangsperiode word Ingebouwd door de nieuwe wet.

*Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de beslissing als volgt gemotiveerd werd:
“(...) Artikel 9ter - §3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift word [vet voorgelegd bij de aanvraag.*

Betrokkene legt bij zijn aanvraag één medisch getuigschrift voor.

Er werd geen gebruik gemaakt van het standaard getuigschrift zoals vereist door artikel 9ter §1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011, dat op 29 januari 2011 in voege trad. Dienvolgens Is de aanvraag onontvankelijk.

Verwerende partij heeft de eer te stellen dat het medisch getuigschrift dat verzoeker bij zijn aanvraag heeft gevoegd niet het getuigschrift Is dat hij hoorde voor te leggen, zoals bepaald in het KB van 24 januari 2011. Het medisch getuigschrift is gericht aan de arts en niet aan DVZ,

*Artikel 9ter §3 3° van de vreemdelingenwet luidt als volgt.,
“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:
(...)*

*3° Indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of
Indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in
§ 1, vierde lid; 40 in de gevallen bepaald in artikel 9bis § 2, 10 tot 30, of wanneer de
ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het
Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een
machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling”.*

Het Koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geeft in de bijlage het model weer van het medische getuigschrift dat bij een aanvraag 9ter dient gevoegd te worden. De hoofding van dit getuigschrift luidt als volgt:

"MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken"

Uit het administratieve dossier blijkt dat het attest bijgevoegd door verzoeker, niet voldoet aan het model zoals voorgeschreven door het KB. Het bijgevoegde attest was bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat de beslissing genomen werd op basis van een correcte voorstelling van feiten waardoor verwerende partij geen onzorgvuldig gedrag verweten kan worden en evenmin een schending van de materiële motiveringsplicht. In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient erop te worden gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar

beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (P. v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002).

In de mate dat verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er op dat hij bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht "enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 17 januari 2007, nr. 166.860, RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verwerende partij heeft de eer om te vervolgen dat artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 voorziet dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoen" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 20 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering een rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op ~ juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr R. v.St., nr. 105. 103, 20 maart 2002).

De bestreden beslissing werd immers bij toepassing van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 onontvankelijk bevonden en er werd toepassing gemaakt van de correcte wettelijke bepalingen.

Verzoeker kent klaarblijkelijk de motieven van de bestreden beslissing, daar hij ze aanvecht in zijn verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht wordt derhalve voldaan.

"Overwegende dat, wat de Ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft. zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt; dat hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet; dat de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële

motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht;"

(R.v.St., arrest nr. 163.817 dd. 19 oktober 2006, Staatsraad Bamps, G/A 134.748/XIV-14.428) Het enig middel Is ongegrond."

2.3 Verzoeker stelt in essentie dat het door hem Ingediende medisch attest volledig gelijk is aan het standaard medisch attest dat sinds 29 januari 2011 aangewend dient te worden. Enkel de hoofding is verschillend.

Waar verweerder in de nota met opmerkingen stelt dat de hoofding van het ingediende medisch attest verschilt, stelt de Raad aldus vast dat verweerder niet betwist dat een medisch attest Is Ingediend waarvan enkel de hoofding verschilt van het standaard medisch attest.

Artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De gemachtigde van de minister verkeert de aanvraag onontvankelijk:

3° Indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd b] de aanvraag of Indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid"

(..)."

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt.

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg In de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."

De Raad stelt hieruit vast dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een aanvraag om medische redenen een standaard medisch getuigschrift dient te bevatten dat de ziekte vermeldt, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling.

De hoofding van het door verzoeker Ingediende medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

"CERTIFICAT MEDICAL

destiné au médecin conseil du Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l'Office des Etrangers (SPF intérieur)"

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken."

Artikel 9ter, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de aanvraag per aangetekend schrijven moet worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België met bevatten. De aanvraag om medische redenen van 4 februari 2011 is per aangetekend schrijven verstuurd naar de "Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische Regularisaties". De aanvraag bevatte het bijgevoegde medisch getuigschrift en is bijgevolg overgemaakt aan de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bovendien stelt de Raad vast dat, met uitzondering van de hoofding van het Ingediende medisch attest, deze Inhoudelijk volledig gelijk is aan het standaard medisch attest. Het ingediende attest vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De medische aanvraag en het ingediende medische attest beantwoorden volledig aan de ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te meer nu In de memorie van toelichting het volgende wordt verduidelijkt met betrekking tot het medisch attest:

"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de Informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk Is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.

Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige Inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal nontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indleningsprocedire niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden." (Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, p. 147).

Verweerder stelt in de nota met opmerkingen dat het bijgevoegde attest niet voldoet aan het model zoals voorgeschreven door het KB van 24 januari 2011 aangezien het bijgevoegde attest bestemd was voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken. In tegenstelling tot verweerders bewering Is het medisch attest, samen met de aanvraag om machtiging tot verblijf per aangetekend schrijven Ingediend bij de Dienst Humanitaire Regularisaties en blijkt uit de inhoud van het medisch attest dat het volledig voldoet aan het model zoals voorgeschreven door het KB van 24 januari 2011 en beantwoordt aan de ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangezien het attest de ziekte vermeldt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De Raad merkt daarnaast op dat het medische getuigschrift uiteraard bestemd Is voor de adviserende arts aangezien artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat *"De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft."*

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aldus stelt dat verweerder heeft nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren en slechts een héél oppervlakkige prima facie toets heeft uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest en dat dergelijke werkwijze niet strookt met een zorgvuldig bestuur, kan hij worden gevolgd door de Raad. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 16 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.